

ת"ד 683/01/14 - מדינת ישראל נגד טארק אלאסמר

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 683-01-14 מדינת ישראל נ' אלאסמר
תיק חיצוני: 449913

בפני	השופט אבישי קאופמן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	טארק אלאסמר

החלטה

בתיק זה עותר הנאשם להתיר לו לחזור מהודאתו.

תיק זה היה קבוע לשמיעת ראיות, אולם בפתח ישיבה זו מיום 11.6.15 הודיע הנאשם כי הוא חוזר בו מכפירתו והצדדים הציגו הסדר טיעון. הנאשם היה מיוצג לאורך כל הדרך, לרבות בישיבה הנ"ל, ובעקבות ההסדר הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות, אשר ערך בעניינו חוות דעת חיובית.

התיק נקבע למתן גזר דין, אולם בטרם הדיון התחלף הייצוג בתיק, והסנגור החדש הגיש בקשה להתיר לנאשם לחזור בו מהודאתו.

הבקשה נדונה בישיבה מיום 31.1. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, **מצאתי כי הבקשה אינה עומדת בקריטריונים שנקבעו בפסיקה לצורך חזרה מהודאה**. למעשה החלטה ברוח זו ניתנה כבר ביום 5.12.15, כך שלנאשם וסנגורו הייתה הזדמנות לתקן את הבקשה, אך הם לא ראו לנכון לעשות זאת. יתרה מכך, בדיון מיום 31.1 הודיע הסנגור במפורש "הסברתי ונימקתי את כל הטענות. אין לי מה להוסיף".

בהתאם לסעיף 153(א) לחסד'פ ניתן לאפשר לנאשם לחזור בו מהודאתו, "מנימוקים מיוחדים שיירשמו". ההלכה היא כי ככלל, בתי המשפט מאפשרים לנאשם לחזור בו מהודאתו בנסיבות חריגות, כגון מקרים בהם הוכח כי הנאשם הודה שלא מרצונו החופשי, בכפייה או כאשר לא הבין את משמעותה של ההודאה. גישה מקלה יותר היא כי ייתכן ויתאפשר לנאשם לחזור בו מהודאתו כאשר בקשתו נובעת מרצון כן בקבלת הזדמנות נאותה להוכחת חפותו.

סבורני כי תנאי מקדמי לבקשה מסוג זה הוא הגשת תצהיר מפורט של הנאשם אשר יסביר הכיצד נמסרה הודאתו שלא על דעתו, האם הופעל עליו לחץ לעשות זאת, או לפחות יפרט את הכשל בייצוג הקודם או טענותיו כנגד העבירה המיוחסת לו.

במקרה דנן לא הוגש כל תצהיר בידי הנאשם, למרות שניתנה לו הזדמנות לעשות כן ולמרות החלטתי הקודמת כי הבקשה כפי שהוגשה אינה מגלה עילה.

הסנגור העלה בבקשה טענות, אשר אינן מאומתות בתצהיר וחלקן לפחות אינן עולה בקנה אחד עם הדברים שהתרחשו בדיון בפניי.

בדיון מיום 11.6, לא רק שהנאשם היה מיוצג בידי סנגור, אלא שכדי שאוכל לוודא כי הנאשם אכן מבין את הדברים והודאתו נמסרת מרצונו החופשי, תורגם מהלך הדיון לנאשם בידי עו"ד נוסף, אשר נכח באולם לצרכי תיקיים אחרים. הדברים הוסברו לנאשם, הנאשם נשאל האם ההסדר הוסבר לו ומסר את הודאתו בשפה הערבית, כאשר כאמור לעיל הדברים מתורגמים בידי עו"ד אחד והכל בנוכחות סנגורו.

יתרה מכך, לאחר הדיון פנה הנאשם לממונה על עבודות השירות אשר כאמור ערך בעניינו חוות דעת חיובית.

הכיצד זה יכול לטעון הסנגור כי הנאשם לא הבין כי הוא מודה בעבירה וכי הוסכם על עונש של עבודות שירות בעניינו?

כפי שנקבע שוב ושוב נימוק המצדיק חזרה מהודאה הוא טעות בהבנת משמעותה, תוצאותיה או דרך הצגתה. על הנאשם לשכנע כי בקשתו להתיר לו לחזור מההודאה נעוצה בנסיבות כאלו, שדחיית הבקשה משמעה פגיעה של ממש בהגנתו.

לכאורה היה מקום לקבל את עמדתו של הסנגור הקודם ותגובתו לבקשה, אולם מאחר והנאשם לא טרח לבסס טענותיו בתצהיר, אינני סבור כי הוא הצליח ליצור בסיס המחייב תגובה מצד עורך הדין שטיפל בתיק עבורו.

אשר על כן, כאמור לעיל, סבורני כי הבקשה אינה עומדת בדרישות הפסיקה בהקשר זה.

אני קובע את התיק לטיעון לעונש ליום 19.4 בשעה 9. יש לזמן את הנאשם באמצעות הסנגור.

ניתנה היום, י' אדר א' תשע"ו, 19 פברואר 2016.

